

ERASMUS KALAND 2019

VÁRNA, BULGÁRIA

RÁCZ FELICIA
(*AISKHO*)

Amikor 2019. februárjában jelentkeztünk szaktársammal és egyben legjobb barátnőmmel az Erasmus+ programjára, szörnyen izgatottak voltunk, de oly távolinak tűnt a szeptember, amikor már élvezhettük ennek gyümölcsét. Azonban mire feleszméltünk, már a repülőn ültünk, egyenesen Bulgáriába tartva, hogy megkezdhessük kis kalandunkat.

Az előzetes ügyintézés és papírmunkák, amivel a jelentkezésünket elindítottuk az Erasmus+ programjára kicsit rögzös úton haladt. Rengeteg nyilatkozat és bejegyzés, ajánlások beszerzése és eljuttatása a megfelelő személyhez, néha még azt is éreztem személy szerint, hogy feladom és inkább nem élek a lehetőséggel (most visszagondolva örülök, hogy nem így lett). Természetesen a pozitív oldaláról is megközelítve a dolgot, rengetegen segítettek a

mobilitásunk folyamatát, mindenki nagyon segítőkész és buzdító volt. Ezt ebben a kis élménybeszámolóban is szeretném megköszönni!

Ezek után jött a mobilitás és kalandunk krémje, két hatalmas bőrönddel útnak indultunk Bulgáriába, azon belül is Várnába, hogy az University of Economics keretein belül gyarapíthassuk tudásunkat angol nyelven. Lehetőségünk volt választani, mielőtt még elindultunk volna, hogy milyen formában szeretnénk ezt a bő 3 hónapot eltölteni szállás szempontjából. Hosszas mérlegelések után a kollégium mellett döntöttünk.

Előzetesen már néztünk róla képeket és véleményeket, minden rendben volt, szóval miért is ne?!

Így tehát szeptember 14.-én megérkeztünk először Burgaszba, majd onnan busszal tovább mentünk Várnába. Erről értesítettünk már korábban a fogadó intézmény mobilitásban résztvevő hallgatókért felelős vezetőt is, Valentinát, aki már jóval az utazás előtt felvette velünk a kapcsolatot és

mindenben segítőkész volt. Ahogy leszálltunk Várnában a buszról, egy nagyon kedves fiatalember (a tanulmányi osztályról) már várt minket és kocsival elkálauzolt a kollégiumba, megmutatott mindent és sok hasznos információval látott el minket. Aznap késő délután volt

egy kis bolgár ismertető est is az egyetem épületében, itt megismerhettük személyesen is Valentinát és a többi erasmusos tanulót is. Mindenki nagyon barátságos volt és igazán jól éreztük magunkat.

A többiekkel elég gyorsan összebarátkoztunk, megosztottuk egymással a saját kultúránkat. Sok nemzetiség összegyűlt a szemeszterre, portugál, német, spanyol, olasz, cseh, litván, lengyel és még talán sorolhatnám is tovább. Nagyon érdekes volt hallani és többet megtudni ezekről az országokról és megtiszteltetés volt ennyi remek embert megismerni. Ott kint „csak” mi voltunk egymásnak és úgy működünk, mint egy nagy család. Mindenki segített mindenkinek, ahogy csak tudott. Természetesen kibővítettük ismeretségi körünket más

hallgatókkal is, akik szintén mobilitási program kereti között látogattak az ország ezen részébe, például nagyon jó barátságot kötöttünk a német orvostanhallgatókkal is. Nagyon sok programot, kirándulást és városnézést szerveztünk együtt. Legelsők között szerepelt Balcsik, ahol az egyik német lány vezetett körbe minket, mert ismerte az országnak ezt a részét. Megnéztük a Botanic Gardent, ebédeltünk, beszélgettünk és jól éreztük magunkat.

Októberben szerveztünk egy hétvégét Bulgária fővárosába is, Szófiába. Az utazásunk oda kissé kalandos volt...vonattal mentünk végül, ami egy 8 órás utat jelent az éjszakában. Kényelmesnek nem mondanám, de kalandos volt. A városban béreltünk egy lakást, hiszen az árak ezt bőven megengedték, Bulgária szerény véleményem szerint nagyon is az olcsó kategóriába sorolható.

Rendkívül kis aranyos lakást sikerült megfognunk, pont a központban, így ott is volt alkalmunk sokat kirándulgatni. A legkiemelkedőbb élmény azonban a Szófiától nem messze lévő Rila-hegység volt. Káprázatos kilátás, friss, tiszta levegő, csodálatos társaság. Ez az egyik legkedvesebb emlékem Bulgáriáról. Teljesen beleszerettem a tájba.

A többieknek volt lehetőségük még Isztanbult is bejárni, sajnos nekem az kimaradt útlevél hiányában. Mindenesetre rengeteg könnyű és kényelmes lehetőség van arra, hogy valaki megismerje személyesen is a török kultúrát, úgyhogy mindenképpen tudom ajánlani a jövőbeli hallgatóknak, hogy vigyenek útlevelet!

A csoportos kis családi kirándulásokon kívül, kedves tanáraink is szerveztek kirándulásokat, iskolai kereteken belül. Meglátogattuk a Thracian Cliffs Golf & Beach Resort-ot, kétszer is. Az egyik alkalommal volt lehetőségünk megnézni egy esküvői kiállítást ebben a csodaszép komplexumban. Csodálatos a kilátás és gyönyörű az egész rész. Érdeemes egyszer meglátogatni.

Velikoba sajnos nem tudtam ellátogatni, de sokan mások többször is visszamentek. Egy nagyon kis aranyos, családi, kissé történelmi városkát lehet érteni alatta és ami a

legcsábítóbbá teheti (ezeken kívül), az a Fényshow, amit kint tartózkodásom ideje alatt négyszer rendeztek meg.

A bortúrákat is csak ajánlani tudom, szenzációs boraik vannak a bolgároknak, ami nekem kellemes meglepetést okozott. Rengeteg jó minőségű export bort is árusítanak, de a hazait sem kell szégyelleniük. Ha már így a gasztrokultúránál tartunk, az éttermek nagyja (nyilván a helytől függ inkább) teljesen megfizethető és jó minőségű. A személyzet nem mindig a legkedvesebb, azonban, ha ettől el tudunk tekinteni és türelmesek vagyunk nagyon is megéri néha máshol vacsorázni, mint a kollégiumi szobában. A helyi ételek nekem annyira nem nyerték el az ízlésemet annyira, persze nem rosszak, ha valaki szereti e különleges fűszerezést. Mindenképpen megéri kipróbálni.

Ami még nagyon meglepő volt számomra/számunkra, azok a taxik voltak, különösen az áruszabásuk. Mondhatnám, hogy a fele a hazai áraknak, de még azzal is túloznék. Sokszor megérte még akár az egyetemre is letaxizni. Az ár mellé jött a felismerés, hogy a legtöbb sofőr még kedves is és próbál a maga módján kommunikálni is. Ez engem nagyon meglepett. A kollégiumra kicsit visszatérve, nem mondhatnám rossznak, semmi problémám nem volt vele, inkább csak annyi, hogy elég volt ez a 3 hónap belőle. A szobával nekünk hatalmas szerencsénk volt, egy három személyes szobát kaptunk meg végül ketten és még csak nem többet sem kellett ezért fizetnünk. Hatalmas szobánk volt, sok hellyel. A fürdőszoba kicsit furcsa volt, nem volt külön kialakítva egy zuhanyzó rész, csak feltettek egy zuhanyrózsát a falra és igazából a zuhanytálca alatt az egész fürdőt értették a bolgárok. Ez nem negatívum, csak furcsa trend. A fűtéssel voltak kisebb bajok már novemberre. Mindenki fázott, azért éjszaka Várnában is már mínuszok voltak, ennek ellenére sem akarták a fűtést beindítani. Ez nem az egyetem „hibája” volt nyilvánvalóan, hiszen Valentina folyamatosan kommunikált a kollégiummal és próbálta kezelni a dolgot. Aztán végül is sikerült elérni, hogy beindítsák a központi fűtést. Összességében tehát a kollégiummal nem volt különösebb baj, jó helyen volt, non-stop bolt üzemel az épülettől 20 méterre, megfigyelésként csak annyi, hogy egy kis renoválás ráférne már.

Várnában az idő kifogástalan volt, még novemberben is verőfényes napsütésben fürödhettünk, (nehéz is volt így az iskolai feladatokra koncentrálni) így kis csapatunk törzshelyévé vált egy Cubo nevezetű pub, ami közvetlenül a tengerparton helyezkedett el.

Magam volt a paradicsom, iskola után kifeküdni a partra... Szórakozóhelyek tekintetében, nem volt túl színes a paletta. Személy szerint én két helyet látogattam meg kint tartózkodásom alatt. A Horizont nevű hely nagyon kulturált, rendezett, igényes helynek mondható, amikor mi voltunk a zene nem nyerte el a tetszésünket. A másik az Avenue nevezetű szórakozóhely volt, ami az én tetszésemet már kevésbé nyerte el, de pár lakalommal kibírható volt. Igényes helynek az

utóbbit már kevésbé mondhatnám, inkább abban rejlett a szépsége és azért volt rendkívül vonzó hely hallgatótársaim és a bolgár fiatalok körében, mert bizonyos napokon nincs

belépési díj és szenzációsan olcsó a (rossz minőségű) alkohol. Mindenesetre néha jól esett akár oda is lemenni kiengedni a gőzt.

Mindenről beszéltem már és áradoztam, egyedül az egyetemről nem. Az épület egyszerűen csodálatos, hatalmas tereket engedtek meg, gyönyörű, ízléses aulával és folyosókkal, a tantermek tágasak és bizonyos termek jól felszereltek. Karácsonykor nagyon szépen fel volt díszítve az egyetem kívülről-belülről egyaránt. Ami nagyon szimpatikus volt, a regisztrációs hetet követően, két napig minden előadó tartott megadott időpontokban egy órabemutatót, amire nem volt kötelező beülni, de ha érdekesnek bizonyult a tárgy valakinek, bátran belelehetett, miről is fognak tanulni a szemeszterben, megismerhették a tanárt és persze a tanár is a hallgatókat. Ezután újra összeállíthattuk magunknak, hogy mit szeretnénk tanulni és mi az, amiről lemondanánk inkább.

Ezeket követően sikerült egy nagyon jó kis órarendet összeállítani. Valentina rengeteget segített ebben is. Az előadó tanárok rendkívül kedvesek voltak, bármit meg lehetett velük beszélni, érdeklődtek minden ország kultúrája iránt, sőt kérték is sok feladat kapcsán az országok bemutatását. Kíváncsiak voltak a saját véleményünkre sok témával kapcsolatban, érthetően adták elő az anyagot angol nyelven. Tökéletes lehetőséget biztosítva ezzel az angol nyelv fejlődéséhez.

Nekem hatalmas élmény volt ez félév kint Várnában, nagyon sok mindent tanulhattam, sok tapasztalatot gyűjthettem, mint az iskolai részről, mint pedig az élet részéről is beszélünk. Rengeteg barátságot kötöttünk, élményt kaptunk és tanultunk is eközben.

Minden elvárásomat teljesítette, sőt túl is szárnyalta ez a csodálatos 3 hónap, amit Bulgáriában kaptam!